

عنوان مقاله:

ارزیابی و چگونگی تاثیر گذاری معماری سبز و سیستم هوشمند بر کاهش دمای محیط و صرفه جویی انرژی

محل انتشار:

پنجمین کنفرانس بین المللی پژوهش در علوم و مهندسی و دومین کنگره بین المللی عمران، معماری و شهرسازی آسیا (سال: 1399)

تعداد صفحات اصل مقاله: 13

نویسنده:

آفرودیت بارجانی - مهندس معماری، تهران ایران

خلاصه مقاله:

معماری سبز یا معماری پایدار یکی از گرایش ها و رویکردهای نوین معماری است که در سال های اخیر مورد توجه عده زیادی از طراحان و معماران معاصر جهان قرار گرفته است. این معماری که برخاسته از مفاهیم توسعه پایدار است که در پی سازگاری و هماهنگی با محیط زیست یکی از نیازهای اساسی بشر در جهان کنونی است. ساختمان ها و زندگی در آنها در طول دو دهه گذشته بسیار تغییر کرده است در واقع می توان گفت که به جز تعداد کمی از استثناهای موجود، ساختمان های کنونی از آن نوع زیستگاه ها نیستند که به حال حاضر تعلق داشته باشند. با توسعه در زمینه مصالح، فرآورده ها و روش های ساخت ابداعی، حرکت به سوی ساختمان هایی با کارایی بالاتر و صرفه اقتصادی بهتر و سازگار با محیط زیست امری ضروری می نماید. ما در حال حاضر در آستانه نسل بعدی ساختمان ها هستیم؛ ساختمان هایی با درجات متعددی از تکنولوژی جدید که کاملا رفتار اکولوژیکی دارند و قادرند با بهره گیری هوشمندانه از مصالح سازگار و عملکرد مناسب، در برابر تغییرات مستقیم و غیر مستقیم پیرامون خود واکنش نشان دهند و خود را با شرایط مناسبتطبق دهند. این نوآوری ها وظایف جدیدی را برای طراحان و معماران ایجاد می کند که از قافله پر سرعت تکنولوژی عقب نمانده و آنها را در طرح های خود بکار گیرند. هدف از ایجاد ساختمان های سبز بهبود یافتن آب و هوا، جلوگیری از اتلاف انرژی مصرف شده جهت سرمایش و گرمایش و جلوگیری از اثرات منفی ساخت و ساز بر محیط زیست است که مادر این مقاله به مقایسه دو ساختمان واقع در تهران در زمینه صرفه جویی در مصرف انرژی و معماری پایدار می پردازیم.

کلمات کلیدی:

معماری سبز، معماری پایدار، صرفه جویی انرژی، تکنولوژی، سیستم هوشمند

لینک ثابت مقاله در پایگاه سیویلیکا:

<https://civilica.com/doc/1115894>

